

NSPRV

NEZAVISNI SINDIKAT PROSVETNIH RADNIKA VOJVODINE

Novi Sad, Trg Slobode 3 tel/faks: 021/6616-886, 025/420-093, 023/515-757
e-mail: sindiso@sbb.rs, nsprv@open.telekom.rs, nsprv.zr@open.telekom.rs

ПРЕДСЕДНИЦИ СИНДИКАТА БЕЗ УВЕЋАНЕ ЗАРАДЕ, ЗАПОСЛЕНИ БЕЗ МИНУЛОГ РАДА

Крајем прошле недеље свим школама стигао је допис министра просвете који је он проследио посредно преко начелника школских управа и у којем министар школски др Срђан Вербић подсећа директоре школа да је **12.01.2015.** године престао да важи Посебан колективни уговор за запослене у основним и средњим школама и домовима ученика и да су самим тим и права која су поменути Уговором дата запосленима и синдикалним представницима престао да важе и не могу се примењивати. Стога је наложено директорима да председницима синдикалних организација у школама издају одговарајућа решења без права на увећану зараду коју су до тог момента остваривали.

У поменутом допису датираним **20.02.2015.г.** под бројем **601-00-2/2015-01/9** министар школски констатује и да је потписан нови ПКУ и да су потписници тог уговора Синдикат образовања Србије и Синдикат „Независност“, те да је овај Колективни уговор регистрован у Министарству рада и у поступку објављивања у „Службеном гласнику РС“. Осим тога, министар констатује да ће директори бити у обавези да по објављивању и ступању на снагу новог ПКУ (**05.03.2015.**, прим. аут.) председницима два синдиката потписника издају нова решења са увећаном зарадом и на начин како је то прописано у члану **56.** новог ПКУ „*послодавац је дужан да овлашћеном представнику репрезентативног синдиката у установи, који припада репрезентативном синдикату, потписнику овог уговора, у који је учлањено више од 50% запослених, исплаћује увећану месечну плату у висини од 12%.*“ Увећана месечна плата може бити и мања, јер је ставом **2.** истог члана прописано да се утврђује право представника синдиката потписника сразмерно броју чланова, те ће он **12%** остваривати уколико има више од **50%** запослених у својој организацији, а уколико је то мањи број, сразмерно мање у односу на максималних **12%**.

И све ово није спорно. Спорно је што министар школски очигледно не зна свој посао, а још мање Закон, јер да зна сигурно не би наложио начелницима школских управа и директорима да по објављивању и ступању на снагу новог ПКУ без права на увећану зараду и адекватног решења, остави председнике синдиката који су такође репрезентативни и који нису потписали ПКУ, јер ако се на њих и не односе одредбе поменутог ПКУ, сасвим је сигурно да се на њих односе одредбе Закона о раду („Службени гласник РС“ број **75/2014**) које за бављење синдикатом у члану **211.** прописују то право, не само за репрезентативне синдикате, него за све синдикате, па стога овај члан и цитирамо јер њиме (чланом **211.**) је прописано да се „*колективним уговором или споразумом између послодавца и синдиката може утврдити право на плаћено одсуство представнику синдиката, ради обављања синдикалне функције сразмерно броју чланова синдиката,*“ те „*ако колективни уговор или споразум из става 1. овог члана није закључен, лице овлашћено за заступање и представљање репрезентативног синдиката код послодавца за обављање*

синдикалне функције има право: 1) на 40 плаћених часова рада месечно ако синдикат има најмање 200 чланова и по 1 час месечно за сваких следећих 100 чланова; 2) на сразмерно мање плаћених часова ако синдикат има мање од 200 чланова“. И не само то, чак и у случају „ако колективни уговор или споразум из става 1. овог члана није закључен, председник подружнице и члан органа синдиката има право на 50% плаћених часова из става 2. овог члана“.

Вама остављамо да израчунамо проценте. Они јесу нижи од 12%, али ни представници синдиката који нису потписници очигледно имају право на надокнаду за бављење синдикалним послом. У сваком случају, остаје посао око доказивања дискриминације, јер право на потпис, па чак и колективног уговора, не проистиче из закључивања споразума, протокола и сл., већ је то право из стечене репрезентативности на одређеном нивоу.

И тако, док „оштећени“ синдикалци буду гањали своје право на увећану месечну плату и доказивали да и они имају то право, Министарство просвете и Влада Србије ће бити широке руке, не само према председницима синдиката у установи, већ и према представницима синдиката на вишем нивоу, пошто је утврђена обавеза да је „*послодавац дужан да председнику, односно поверенику окружног, односно регионалног, градског, покрајинског и републичког органа синдиката репрезентативном на нивоу Републике, потписнику овог Уговора, исплаћује увећану месечну плату у висини од 12%“*, што ће сигурно донети нове главобоље директорима школа, јер је досад био проблем и плаћање 12%, а сад ће поједини директори имати обавезу да исплаћују и неколико пута по 12%, јер је у школама сијасет синдикалних функционера градског, окружног, регионалног, покрајинског и републичког ранга, пошто постоји више синдикалних централа и сви они имају неке децентрализоване облике организовања и деловања, а понеки директори у својим школама имају и по 3, а неки (баш им и не завидимо) и по 4 синдиката. Тако је смандрљаним ПКУ утврђено право за бројне синдикалне представнике, па неки овај ПКУ називају колективним уговором за синдикалне активисте, а не и за синдикалне чланове који су остали без одређених права, између осталог и права на минули рад.

И на крају да констатујемо да је и овај пут због некомпетентности обе стране у поступку преговарања био угрожен читав низ права свих запослених у школама, да је, уз учешће републичког миритеља, поступак како-тако доведен до краја и да запослени ипак имају какав-такав ПКУ (боље икакав, него никакав), а што ће један део синдикалних представника остати без онога на шта су рачунали, сигурно ће бити предмет испољавања незадовољства према онима који су ово радили, како кажу, у интересу првенствено својих чланова, а онда и у интересу свих других запослених. Што се тиче министра и његовог тима, они су се свакако показали као „најслабија карика“ у колективном преговарању. Тиме је министар школски на путу чувеног експерта за финансије, дипломца са Јејла, Лазе (имењака чувеног Лазе Пачу) који је сада бивши министар, тако да и њега вероватно чека иста судбина и предвидива будућност, пошто његов кабинет (не само злогници) већ одавно називају „Петница 2“.

Нови Сад, 03.03.2015. год.

проф. Хаџи Здравко М. Ковач,
генерални секретар НСПРВ